

сетиѣ се издигне къмъ небето. Наистина турцитѣ се страхуваха да не нападнатъ българитѣ нощѣ и затова освѣтяваха не само всичкитѣ баири, по които се редѣха българскитѣ войски, но прашаха заритѣ си и къмъ небото, да не би пѣкъ аероплани или балони да довтасатъ и изсипатъ нѣщо надъ града. Тѣзи прожекторни огньове играха и се прѣсичаха цѣла нощъ по всички посоки като свѣткавици, а грѣмътъ на топоветѣ приличаше на грѣмотевици. Виждали ли сте буря съ грѣмотевици и свѣткавици нощѣ? О, то е нѣщо ужасно! Свѣтва се и слѣдъ това оглушително изтрещяватъ многобройнитѣ орждия отъ върховетѣ. Гранатитѣ описватъ огнени джги въ въздуха и се спуснатъ право надъ главата на неприятеля. При приближаването си до земята се прѣскаатъ, свѣтне отново цѣло огнено кълбо и сетиѣ се чуе страшенъ грѣмъ. Щомъ такова огнено кълбо паднѣше въ града, тутакси събарѣше или запалваше сградитѣ. Слѣдъ малко ето че се появиха пожари. Грозенъ димъ на едри кълба почна да се издига надъ града. И огнени езици на горящитѣ здания почнаха да стрѣлятъ въ въздуха.

Най-интересно бѣ да гледа човѣкъ, какъ отъ всички страни се описваха свѣтящи джги, които се свеждаха въ града, както меридиянитѣ на полюса и какъ отъ града пѣкъ се извиваха сжщи такива джги къмъ българскитѣ позиции.

Зрѣлище чудно и весело, ако да не бѣ толкова страшно и кърваво. Нея нощъ почти до съмване реваха топоветѣ и отъ двѣтѣ страни. Чакъ при зори почна огъня да намалява и по обѣдъ съвсѣмъ утихна всичко.

Борцитѣ сѣкашъ се съгласиха да обѣдватъ спокойно.